



Preambul: Claudius Aeliani este un autor clasic bilingv în latină-greacă, denumit meliglossos (cel dulce la vorbă), născut la Praeneste (astăzi Palestrina) în Latium, peninsula italică cca. 175 e.n. – decedat cca. 235 e.n.

A scris lucrări din care s-au păstrat cel puțin două: <De natura animalium> în 17 cărți și Varia Historia în 14 cărți, pentru care încercăm fragmentar sumare traduceri din engleză și franceză (indicând sursele)...

Alte lucrări s-au păstrat fragmentar: <Asupra providenței> și <Despre manifestările divine>...

Preferăm să prezentăm în continuare variantele comparate, franceză– română pentru facilitarea eventualelor corecturi ale traducerii în limba română.

Text franceză 10.18.: Claudius Aeliani scrie în istorisiri diverse/Varia Historia 10.18: < Du berger Daphnis, et de l'origine des poèmes bucoliques. On lui donna le nom de Daphnis, parce que la nymphe sa mère l'exposa, aussitôt après sa naissance, dans un bocage planté de lauriers ([33](#)). On prétend que les génisses confiées à sa garde étaient sœurs des bœufs du soleil, dont parle Homère dans l'Odyssée ([34](#)). Quoi qu'il en soit, comme Daphnis les faisait paître dans la Sicile, une nymphe conçut pour lui l'amour le plus vif, et ne tarda pas à lui en donner la dernière preuve. Daphnis était jeune et beau ; ses joues commençaient à peine à se couvrir d'un léger duvet, caractère de cet âge où, comme dit Homère en quelque autre endroit ([35](#)), l'éclat de la jeunesse ajoute à la beauté. Le berger promit d'être fidèle, et de regarder à jamais toute autre femme avec indifférence. De son côté, la nymphe l'avertit qu'il était arrêté par les destins que la perte de la vue serait la punition de son manque de foi. Des serments mutuels scellèrent leur engagement. Peu de temps s'était écoulé, lorsque la fille d'un roi, devenue amoureuse de Daphnis, parvint à le rendre infidèle, en l'enivrant (

[36](#)

). Delà sont nés les poèmes bucoliques, dans lesquels on chantait la perte des yeux de Daphnis : Stésichore d'Himère (

[37](#)

) passe pour en avoir été l'inventeur (

[38](#)

).> (preluat din traducerea franceză din limba greacă cu note de M. Dacier, Paris, Imprimeria lui Auguste Delalain, 1827, de pe site-ul:

remacle.org/bloodwolf/historiens/elian...).

Text română Ist. Div. 10.18.: <Despre păstorul Daphnis și despre originea poemelor bucolice. I s-a atribuit numele Daphnis, deoarece nimfa, mama sa, l-a expus imediat după nașterea sa, într-un crâng plantat cu lauri (33). Se spune că junincile încredințate lui în [păstorire] erau surori ale boilor soarelui, de care vorbește Homer în Odiseea (34). Oricum ar fi, pe măsură ce Daphnis le-a păstorit în Sicilia, o nimfă a conceput cea mai puternică dragoste pentru el și nu a întârziat să-l dea ultima dovadă. Daphnis era tânăr și chipeș; obrajii săi începuseră abia să fie acoperiți de puf de lumină un personaj al acelei epoci, când așa cum spune Homer în altă parte (35), strălucirea tinereții se adaugă frumuseții. Păstorul a promis că va fi credincios și că nu va privi vreodată orice altă femeie decât cu indiferență. La rândul ei nimfa îl avertizează că a fost selectat de destin și că pierderea vederii ar fi pedeapsa pentru lipsa de credință. Jurăminte reciproce le-au pecetluit jurământul. Puțin timp se scurse, când fiica unui rege, care se îndrăgostise de Daphnis, a reușit să-l facă infidel, îmbătându-l (36). De acolo s-au născut poemele bucolice, în care se cântă pierderea luminii ochilor lui Daphnis: Stesichore din Himera (37) trece prin a fi fost inventatorul (38)>.

Comentarii:

(33) Daphné, *en* grec, *laurier*,

(34) *Odyss.*, XII, 127.

(35) *Iliad.*, XXIV , 348

(36) L'histoire de Daphné a été épuisée par M. Hardion, dans un mémoire qui se trouve à la page 459 du t. V du *Rec. de l'Ac. des belles-Lettres*.

(37) Stésichore, poète célèbre, contemporain de Cyrus. Voy, le chap. 26 du liv. IV.

(38) L'origine des poèmes bucoliques est fort incertaine ; elle a été attribuée à Apollon, à

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Sâmbătă, 20 Noiembrie 2021 16:40 -

Mercure, à Pan, à Daphnis lui-même, et à plusieurs autres encore. Voss., *Poetic, Institut*, l. III, c 8.

Traducere comentarii:

(33) Daphne, în greacă, laur.

(34) Odyss, XII, 127.

(35) Iliad, XXIV, 348.

(36) Istorisirea despre Daphne a fost detaliată de M. Hardion, într-un memoriu care se găsește la pagina 459 al tomului V din Rec. De l'Ac de literatură.

(37) Stesichore, poet celebru, contemporan al lui Cyrus. A se vedea cap. 26 din cartea IV.

(38) Originea poemelor bucolice este destul de incertă; i s-a atribuit lui Apollon, lui Mercur, lui Pan, lui Daphnis el însuși, dar și a multor altora încă. Voss., *Poetic, Institut*, Cartea III, cap. 8.

Tradus astăzi pro-bono șase al lui noiembrie douămiiidouăzecișibunul, toujours pro-bono pentru sighet-online.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghița N. Dobre din surse scrise și internet